

tukej opisovati bi mi ljube Novice morda težko dovolile, torej ostanem pri kratkej prošnji, se oslanjanjoč na blagodarost milih rodoljubov. Saj pravi rodoljub ne čaka na prošnjo; kak hitro zve za priložnost, kjer bi mogel kaj za svoj narod storiti, je že tudi s pomočjo tam. O tem nas je že več rodoljubov prepričalo, katerim se tukaj očitno in serčno zahvalimo. Čast. g. Volfu fajmeštru, kateri so nam veliko zbirko jugoslavenskih knjig v obojem narečju na porabo poslali; g. Paulih-u c. k. dačniku (Steuereinnehmer) v Šostanu, verlemu Čehu pa že tudi boljsemu Slovincu, kot je marsikteri naših domačinov, kateri je imenovani knjigovni 4 gl. sr. podaril, kak hitro je od nje slišal ter jej tudi za prihodni dnarno in knjigovno podporo obljubil; g. F. K. duhovniku v Brazlovčah in tukajšnjemu g. J. Š. za podarene knjige. Ako bi kdo imenovani knjigovni kako podporo namenil, naj jo blagovoli Slovenskemu učitelju nižjih gimn. šol u Celju poslati.

Novičar iz Krajskiga.

Iz Ljubljane. Pretekli petek zjutraj zgodaj so cesar iz Laškiga skozi Ljubljano natihama na Dunaj nazaj šli. — Poslednjikrat omenjeno zadevo med vis. deželnim poglavarstvom in Ljublj. mestnim odborom vgodno poravnati, je zbor v poslednji seji na predlog g. Dr. Burgerja odbor iz treh odbornikov (g. Dr. Burgerja, g. Dr. Ahačiča in g. Ambroža) za sostavo vsih to zadevo dotikajočih razjasnil izvolil. — V četrtek je prišel 4. bataljon domačiga regimenta iz Laškiga (Vidma) v Ljubljano; sliši se, da bo veliko vojakov vsake kompanije začasno poslovljeno. — Nemško-slovenski del slovenskiga besednika, ki se ga je slovensko društvo v Ljubljani v letu 1848 lotilo, je iz prvih rok dokončano. Vesela novica! — Slava pa neutrudljivim rodoljubam, ki so leto za letom skoraj dan na dan pri tem delu sedeli, silno obširno delo na Vodnikovi podlagi dokončati! Slava pa tudi tistim gospodam po deželi, ki prvotni izdelk pretresujejo, popravljajo in pomnožujejo! Naj bi ne opešali v tem trudu, po katerim bo prišlo imenitno delo na dan. Če bi se v ta besednjak porabilo tudi pravdoznasko imeništvo, ki se zde na Dunaju natiskuje, — besede dušoslovja, zdravništva i. t. d. bi bil kaj bogat slov. zaklad! — V četrtek ob 11. uri dopoldne bo v učelišu 8. gimnazijalniga klasa očitna skušnja ucencov kmetijskih šol. — Za torek napovedano petje slovenskih pesem v Ljublj. gledišu bo jutri (v četrtek); pele se bojo neke sledeče pesmi, in kakor se sliši, prav izverstno: Kje dom je moj, Mornar. Zapušena, Pod oknam, Popotnik, Moje jutro in Domovinska. — Iz Dunaja zvemo, da je naš neutrudljivi domoljub g. Navratil začel učene besede dušoslovja ali dušoznanstva (psihologije) poslovenjevati, in da misli ta slovniček s pridjano nemško omejnico (definicijo) na svitlo dati. Hvala vredno je to pričetje, in želeti je, da bi bilo delce kmalo dokončano, ker slov. besede, v dušoslovje segajoče, so sosebno gospodam potrebne, ki imajo v porotah opraviti. Gotovo bojo rodoljubi, ki imajo morebiti že kaj dušoslovnih besed nabranih, g. Navratila v tem delu radovoljno podpirali; natis bo rad vsak tiskar prevzel, ker se bo slovniček lahko prodajal.

Novičar iz Ljubljane.

4. dan t. m. je bil presvitli cesar že spet na Dunaji. V Benetkah, kjer je bil z veliko slavo sprejet, je podaril 20,000 lir revežem — Nemške zadeve se ne bojo dognale v Draždanah; kakor se sliši, je

Frankobrod izvoljen za daljne pomenke nemške zveze. — Spet je šlo 40 kmetov iz zgornjiga Avstrijskiga na Ogersko, se ondi vselit. — Na Poljskim je goveja kuga večidel zginila. — Osnove nove postave za vodne pravice je ministerstvo kupčijstva kučijskim zbornicam v prevdark predložilo. — Dunajska banka je razglasila stan svojiga premoženja 1. dan tega mesca, ki je je memo poslednjič (25. svečana) razglašeniga močno poboljšal; bankovcev je od tistiga časa za 4 milijone 128,859 gold. nazaj potegnila; gotovine v sebru je pa za 2 milijona 734,007 gold. 44½ krajc. pridobila; sedanji stan banke (ktera bankovce izdaja) je bil tedaj 1. dan t. m. tale: gotoviga premoženja ima za 291 milj. 311,196 gold. in 46 krajc., (med tem za 37 milj. 1254 gold. in 6½ krajc. srebra), bankovcev pa je za 249 milj. 693,332 gold. med ljudstvom. — V Temešvaru v serbski vojvodini se je 3. dan t. mesca strašna nesreča zgodila, pri kateri se še ne vé, koliko ljudi je ob življenje prišlo; smodnik (pulfer) v nekim hramu terdnjave se je vnel, in ga s strašno silo razdjal.

Slovó vodja Ljubljanske narodske straže

Janeza Baumgartnerja

o njegovim odpovedu tega vodstva 3. aprila 1851 vsim gospodam stražnikom *).

Njih veličanstvo, presvitli cesar Ferdinand I. so me po prečastnim sklepu 19. avgusta 1848 vodja Ljubljanske narodske straže poterditi blagovolili.

O tistim času, stresovanim od mnogih viharjev, je bilo lahko previditi, da tako častni poklic bo sklenjen z mnogimi žertvami, nevarnostmi in težavami.

Ne prederzna cenitev moje lastne moči, ampak živo spoštovanje visociga cesarjeviga zaupanja, ki mi je o ravno tistim silovitim času na to mesto poklicalo, in gotovo spoznanje Vašiga slavniga obnašanja in žlahniga nadušenja, kakor tudi Vašiga nagnjenja, ki ste ga vselej do mene skazali, me je spodbodlo, to vodstvo prevzeti.

Kar sim po svoji slabi moči o tem imenitnim poklicu storiti zamogel, sim zvesto storil, in naše združeno prizadevanje je pripomoglo, da Ljubljanska narodska straža je čista ostala vsaciga madeža, in da je svoj poklic slavno spolnila.

Od mnogih strani je bilo obnašanje naše straže pohvaljeno, in v spolnitvi svojiga poklica smo se vseskozi tako védli, da se nihče ni prederznil Ljubljanske narodske straže kedaj le z nar manjšim obrekam očitno napasti.

So bile naše opravila tudi z mnogoterimi žertvami sklenjene, smo jih vunder serčno radi posvečili prerogjeni vstavni vladi in njenimu roditelju, našimu ljubljenimu cesarju, in jih s sveto hvaležnostjo položili na oltar pomlajene domovine.

Okoljšine so me napravile, da se zopet podám v pokojni stan svojih lastnih opravil, in zato sim se odpovedal meni izročenu vodstvu narodske straže.

Pri tem odstopu za svojo veliko dolžnost spoznam, se vsim gospodam stražnikom, ki ste še sedaj v tem časti vrednim kardélu, kakor tudi tistim, ki ga so med mojim vodstvom že zapustili, serčno zahvaliti za Vašo meni vedno skazovano prijaznost, in Vam svojo popolno, spoštovanje očitno razodeti za Vaše obnašanje, ki bo domovini v vedno čast.

Ostaníte neprenehama, kakor ste do sedaj bili, zvesto udani našimu ljubljenimu cesarju, naši dragi domovini in vpeljanim vstavnim napravam naše deržave!

*) Za Ljubljansko narodsko stražo mnogo zasluženi gosp. J. Baumgartner se je vodstvu straže 3. t. m. prostovoljno odpovedal in pri ti priliki od g. stražnikov s pričujočim nagovorom slovó vzal, ki ga je v mnogih iztisih med nje razdelil. Vred.